

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, da jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg før brugte Udtrykket „Samlingens sidste Dag“, skønt jeg, hvad ogsaa maatte fremgaa af mine Udtalelser, mente *Forhandlingens* sidste Dag. Naar derfor den ærede sidste Taler (P. Knudsen) drager den Slutning, at mine Udtalelser skulde bestyrke Sandsynligheden for, at denne Sag ikke kommer tilbage til Folketinget mere, saa er det jo ganske galt. Noget saadant har jeg ikke villet sige, thi derom ved jeg ikke noget som helst.

Ellinger: Til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) vil jeg sige, at Spørgsmaalet drejede sig slet ikke om, hvorvidt der skulde dannes et permanent politisk Ministerium eller et Forretningsministerium. Spørgsmaalet drejede sig om, hvorvidt Socialdemokraterne kunde acceptere den nuværende Forsvarsminister i et Ministerium, det være af kort eller lang Varighed. Og derom har det ærede Medlem jo nu sagt, at hvis man fra anden Side fordrede, at Forsvarsministeren skulde ind i Ministeriet, saa maatte vel Socialdemokraterne finde sig deri. Ja, det er rigtigt, og det maa alle gøre, ogsaa Højre. For saa vidt er Sagen jo ganske klar. Og saa siger jeg, at naar man paa Forhaand har erklæret sig villig til at se paa, at Forsvarsministeren indtræder i et Ministerium, og naar man tilmed har ladet den Parole udgaa, at den eneste Mulighed for at faa dannet det nye Ministerium er, at Kongen henvender sig til J. C. Christensen, saa kan man ikke derefter stille Fordring om, at denne, efter at være udnævnt til Minister, skal stilles for Rigsretten. Det, mener jeg, er ganske umuligt.

Maa jeg, da jeg har Ordet, dernæst sige, at det ingen Overvindelse koster mig, men at jeg tværtimod med Glæde griber Lejligheden til at sige, at det i høj Grad var en Fejl af mig her i Tinget at fremdrage Ord, der ere vekslende i en privat Samtale, og som have Samtalens lette Karakter, ikke ere afvejede og ikke kunne binde. Den paagældende Samtale gav mig Anledning til at gennemgaa den omtalte Betænkning af 6. Maj, og det viste sig da netop, hvad der ogsaa havde været paa Tale, at de Radikale ikke havde sluttet sig til Socialdemokraternes Forslag om Rigsretsanklage mod de tre Mænd, men havde deres egen Betænkning, der mundede ud i, at der skulde anstilles Undersøgelse og

Paataale, hvilket efter min Mening slet ikke vilde føre til noget som helst.

Maa jeg blot endnu gøre den lille Bemærkning, at det er urigtigt, at jeg ikke har afvist den Gengivelse af en Samtale, som det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) nævned. Jeg har kaldt den det ærede Medlems Opfindelse, idet jeg nemlig ikke erindrer, at jeg nogen Sinde har ført nogen Samtale med det ærede Medlem om Rigsretsanklage, og jeg har jo udtrykkelig sagt, at det Standpunkt, vi have, er dette: Loyalitet overfor den Mand, der den Gang var valgt som Medlem for Ringkøbing. Ja, dermed er formodentlig den Ting tilstrækkelig klaret.

Zahle: Naar det ærede Medlem vilde gøre en Afbigt, fordi han her havde fremdraget en Ytring, som var falden under en privat Samtale, saa havde det været hans Pligt helt og fuldkomment at udslette, hvad han havde gjort, og ganske tilbagetage sine Ord. Han fremsatte nu sin Undskyldning for at have fremdraget en Udtalelse, der er falden i en privat Samtale, men samtidig fastholder han den i Udtalelsen liggende Insinuation. Det viser, at det ærede Medlems Æresbegreber ere ganske forvirrede.

Rode: Hvis jeg ved min Fremdragen af en Ytring af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) skulde have bidraget til at klare for ham, at det var fuldkommen urigtigt, hvad han umiddelbart i Forvejen havde gjort, saa har jeg opnaaet ved mine Udtalelser, hvad jeg vilde. Thi jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det er aldeles urigtigt at fremdrage private Ytringer.

Borghjerg: Jeg ser i Fortrykket af det ærede Medlems sidste Replik i Gaar, hvad jeg ogsaa hører af ham i Dag, at han skal have sagt, at Resten af det ærede Medlem fra Holbæk (Rodes) Udtalelser var Opfindelse. Det ser jeg i Fortrykket og hører det nu i Dag. Jeg hørte det ikke i Gaar, skønt jeg hørte meget nøje efter det ærede Medlems Replik. Jeg tager Tinget til Vidne, jeg er sikker paa, at ingen i Gaar, skønt vi hørte meget nøje efter hvert Ord af det ærede Medlem, har hørt denne Slutningslinie, som er kommen ind i det stenografiske Referat: „Resten er det ærede Medlems Opfindelse“. Det maa være sat ind bag efter, hvilket ogsaa fremgaa af Sammenhængen, idet det ærede Medlem fra Frederiksberg 1ste